

Verba, Czarne Audi

Dlaczego los nas rozdziela i jest niesprawiedliwy,
i psuje wszystko, kiedy już jesteśmy szczęśliwi
możemy se budować te nasze domy szklane
walczymy, a życie wciąż ma na nas wyjebane.
Pamięta to, wszystko to, co już przeminać nie chce,
lepiej by było nie mieć uczuć, mówić życiu "jeb się";
ona chce już zapomnieć, na niebie widać gwiazdy
i cierpi, gdy kolejny raz mówią o czarnym audi.

Nie pamiętam, znali się ze szkoły lub podwórka,
mówił o niej koleżanka, czasem przyjaciółka
tylko dziewczyny mają tak, że powoli się angażują
a chłopaki jak nie szybko to miłości nie poczują
kręcili się często wieczorami po rewirze
nad zalewem z piwem, nie zamułki na chawirze
lubiła z nim przypalić, na zmianę z jednej lufki
swym sposobem bycia, zdobywał u niej punkty.
Dzień za dniem zaczynała na niego patrzeć inaczej,
bo bała się już na tym, że rozmyśla o nim czasem
kumpele mówią "ej, ty chyba w nim się bujasz";
a ona wypierała to głośno, mówiąc "bzdura";
oczy wlepione w messenger, bo napisał akurat
"nie ściemniaj, przecież widać, że się laska wczuwasz";
"to tylko mój kolega, wcale mi się nie podoba";
"dobra, weź nie pierdol, ledwo stoisz już na nogach".

Ref. x1

Miały racje, ona wpadała już do otchłani,
z której nie ma wyjścia, chyba, że kończymy pokonani
bycie koleżanką i zupełnie nikim więcej
dla chłopaka, który przecież skradł jej serce
w czarnym audi za miastem dłuższa chwila
to tam, gdzie sami czasem latem jeździmy jarać na klimat
właśnie tam odważyła mu się to wyznać
on powiedział, że tylko udawał dystans.
To było dla niej, jakby jackpot życia spadł
czuła, że miłość będzie unosić ją każdego dnia
pod ołtarz iść z miłości, to było jej marzeniem
lecz od ołtarza do cmentarza tylko rzut kamieniem
zwykle niewiele zależy od nas samych
nie wierzyła, gdy mówili, że samochód poskładany
a chłopaka już nigdy więcej nie zobaczy
widziała go ostatni raz, gdy rozcinali blachy..

Ref. x1